

ที่ ทส ๐๕๐๗/๙๙๙

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
แขวงพญาไท เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการถ้ำแห่งชาติ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี
๒. สำเนาสรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการร่วมเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว
อย่างยั่งยืน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอเสนอเรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการ
นโยบายบริหารจัดการถ้ำแห่งชาติ มาเพื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี
ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑๒) ทั้งนี้
รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงศ์สุวรรณ) กำกับการบริหารราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ถ้าเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางวิชาการด้านธรณีวิทยา ประวัติศาสตร์
วัฒนธรรม นันทนาการ ระบบนิเวศทางธรรมชาติ และเป็นที่อยู่อาศัยของพืชและสัตว์หายาก หรือใกล้สูญพันธุ์
อีกทั้งเป็นแหล่งน้ำได้ดี มีความอ่อนไหวต่อการถูกทำลายทั้งโดยธรรมชาติและการกระทำการมนุษย์
เมื่อถูกทำลายแล้วไม่สามารถฟื้นฟูให้กลับมาอยู่ในสภาพเดิมได้ ปัจจุบันประเทศไทยมีถ้ำเป็นจำนวนมาก
และสามารถบุกสำรวจได้มากกว่า ๓,๐๐๐ แห่ง นอกจากถ้ำจะเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ในด้านต่างๆ แล้ว
ยังอาจเป็นแหล่งที่มีความเสี่ยงสำหรับมนุษย์ได้หากไม่มีการบริหารจัดการที่ดี เช่นกรณีของ ถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน
คำลเป็งผา อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เป็นต้น ในปัจจุบันการบริหารจัดการถ้ำในประเทศไทยดำเนินการ
โดยหน่วยงานต่างๆ แต่ยังขาดการบูรณาการร่วมกันของแต่ละภาคส่วน

๑.๒ การศึกษาถ้ำของประเทศไทยมีการสำรวจและศึกษาโดยนักวิชาการชาวไทย
และต่างประเทศ และภาครัฐได้กำหนดมาตรฐานในด้านการท่องเที่ยวและด้านการดูแลคุณภาพแวดล้อมของถ้ำ
โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๒.๑ กรรมการท่องเที่ยว...

๑.๒.๑ กรรมการท่องเที่ยวได้จัดทำประกาศสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทถ้ำ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๗ และได้จัดทำคู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทถ้ำ ซึ่งเน้นความสำคัญของมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทถ้ำ โดยกำหนดให้มีการประเมินศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ ซึ่งประกอบด้วย ขนาด ลักษณะภัยในถ้ำ การรุกล้ำ กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการทำลายความเสียด้วยการถูกทำลายโดยธรรมชาติ ความปลอดภัย การถ่ายเทอากาศภายใน การเกิดเหตุขันตราย ต่อนักท่องเที่ยวจากภัยธรรมชาติ การจัดกิจกรรมที่เหมาะสม เจ้าหน้าที่ดูแลถ้ำ โอกาสในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ความสามารถในการรองรับและการจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของแหล่งท่องเที่ยว และเมื่อผ่านการประเมินศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำแล้ว จะมีการประเมินส่วนที่ ๒ ซึ่งมี ๓ องค์ประกอบ คือ คุณค่า ด้านการท่องเที่ยว (คุณค่าทางธรรมชาติ คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม) ศักยภาพในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการ

๑.๒.๒ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบี และพันธุ์พิช ได้จัดทำคู่มือเรื่อง การจัดการถ้ำเพื่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔ ระบุว่าประเทศไทยมีถ้ำที่ค้นพบมากกว่า ๕,๐๐๐ แห่ง และคาดว่าจะมีถ้ำทั้งหมดประมาณ ๒๐,๐๐๐ แห่ง โดยในอุทยานแห่งชาติของประเทศไทยมีถ้ำที่ค้นพบแล้วจำนวนมากกว่า ๑๐๐ แห่ง ซึ่งคู่มือดังกล่าวจัดทำขึ้นเพื่อให้มีข้อมูลในการจัดการถ้ำในอุทยานแห่งชาติให้ได้มาตรฐาน มีความเหมาะสมกับศักยภาพของถ้ำ และเกิดผลกระทบต่อถ้ำน้อยที่สุด

๑.๒.๓ Mr. Martin Ellis นักสำรวจถ้ำจากสมาคมถ้ำวิทยาของประเทศอังกฤษ ได้รวบรวมข้อมูลการสำรวจถ้ำในประเทศไทยจากหน่วยงานต่างๆ ประกอบด้วย Shepton Mallet Caving Club, Dean Smart and his colleagues, Australian expeditions to Mae Hong Son, Canberra Speleological Society, Orpheus Caving Club และ Thailand Karst Hydrologic Project และได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลถ้ำของประเทศไทยในเว็บไซต์ www.thailandcaves.shepton.org.uk มีการสำรวจถ้ำจำนวน ๕๒๘ แห่ง ใน ๔๐ จังหวัด จำแนกได้เป็น ถ้ำในภาคอีสานจำนวน ๗๗ แห่ง ใน ๖ จังหวัด ภาคเหนือจำนวน ๓๐๙ แห่ง ใน ๑๙ จังหวัด ภาคตะวันออกจำนวน ๒๖ แห่ง ใน ๕ จังหวัด ภาคกลาง จำนวน ๓๗ แห่ง ใน ๖ จังหวัด และภาคใต้จำนวน ๗๙ แห่ง ใน ๑๐ จังหวัด รวมทั้งได้ศึกษาสิ่งมีชีวิตประเภทสัตว์ในถ้ำที่บันปูนของประเทศไทย (ข้อมูลรวมถึงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๑) ระบุว่ามีมากถึง ๔๗๐ สปีชีส์ และมีตัวอย่างต้นแบบ (holotype) มาถึง ๒๐๙ สปีชีส์ นอกจากนี้ ได้ระบุว่าถ้ำที่ยาวที่สุดในประเทศไทย (ข้อมูลรวมถึงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐) มีถ้ำที่ยาวมากกว่า ๑๐ กิโลเมตร จำนวน ๔ ถ้ำ คือ ถ้ำพระวังแดง จังหวัดพิษณุโลก ยาว ๑๓.๗๘๙ กิโลเมตร ถ้ำแม่น้ำจังหวัดแม่ฮ่องสอน ยาว ๑๒.๗๒๐ กิโลเมตร ถ้ำใหญ่น้ำหน้า จังหวัดเพชรบูรณ์ ยาว ๑๐.๖๓๑ กิโลเมตร และถ้ำหลวง จังหวัดเชียงราย ยาว ๑๐.๓๑๖ กิโลเมตร ส่วนถ้ำที่ลึกที่สุด คือ ถ้ำผาผึ้ง จังหวัดน่าน ลึก ๔๗.๖ เมตร ถ้ำผาแดง จังหวัดเชียงใหม่ ลึก ๒๕.๖ เมตร ถ้ำสารเขียว จังหวัด الغربية ลึก ๒๕.๐ เมตร และถ้ำบานหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ลึก ๑๙.๙ เมตร

๑.๒.๔ กระทรวงทรัพยากร...

๑.๒.๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อกรกฎาคม ๒๕๖๑ ระบุว่า ถ้าในประเทศไทยมีไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ ถ้า สามารถระบุตำแหน่งได้ประมาณ ๓,๐๘๐ ถ้า ในจำนวนดังกล่าวมีถ้าในภาคเหนือมากที่สุดถึง ๑,๓๙๙ แห่ง รองลงมา ได้แก่ ภาคใต้ ๔๘๓ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๔๙๙ แห่ง และภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก ๓๐๙ แห่ง จากการรวบรวมข้อมูลพบว่ามีเหตุการณ์คนหลงทางในถ้าจำนวน ๒ ครั้ง ซึ่งเกิดขึ้นในถ้าพระวังแಡง จังหวัดพิษณุโลก และเหตุการณ์ ๑๓ ชีวิตของที่มีฟุตบลอหมุป่าօคากาเดมี ติดถ้าหลวงนาน ๑๐ วัน ที่มีข้อเสียงเดิมดังไปทั่วโลกและมีผู้ให้ความสนใจจำนวนมาก เหตุการณ์ในครั้งนี้เกิดขึ้น เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ ณ ถ้าหลวง-ชุมน้ำนางนอน ตำบลโป่งผา อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ในพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติป่าดอยนางนอน และสามารถนำเด็กทั้ง ๑๓ ชีวิตออกมายได้ครบในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เหตุการณ์ในครั้งนี้ กรมทรัพยากรธรรมชาติได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลแบบบูรณาการ

๑.๒.๕ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ประเภทถ้าเสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๑ หลังจากได้เสนอเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ประเภทภูมิลักษณ์ธรรมชาติ ภูเขา และน้ำตก ต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสิ่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นเป้าหมายในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ก่อนหน้านี้คณะกรรมการรัฐมนตรีได้เห็นชอบและประกาศแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ประเภทถ้า ๑๖ แห่ง พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๒ จำแนกเป็น ๑๐ ประเภท จำนวน ๒๖๓ แห่ง ใน ๖๒ จังหวัด ซึ่งในจำนวนดังกล่าวประกอบด้วยแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ประเภทถ้า ๑๖ แห่ง กระจายตัวในภาคเหนือ ๕ แห่ง ภาคกลางและตะวันตก จำนวน ๔ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๔ แห่ง และภาคใต้ ๔ แห่ง จากการศึกษาได้ระบุว่า มีถ้าที่เสียหายและไม่สามารถฟื้นฟูสู่สภาพเดิมได้ เช่น ถ้าเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ถ้าจอมพล จังหวัดราชบุรี ถ้าพระธาตุ จังหวัดกาญจนบุรี ถ้าผาปู่ จังหวัดเลย ถ้าเขาปินะ จังหวัดตราช และถ้าเขาหลวง จังหวัดเพชรบุรี เป็นต้น และระบุว่าภัยคุกคามถ้ามี ๓ ประดิ่น คือ ภัยจากธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และจากกิจกรรมของมนุษย์ เกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ประเภทถ้า มี ๔ ด้าน ๓๓ ปัจจัยชี้วัด และระดับเกณฑ์การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มี ๓ ระดับ ได้แก่ มีผลกระทบน้อย (๑.๐๐ - ๑.๖๖) มีผลกระทบระดับปานกลาง (๑.๖๗ - ๒.๓๓) และมีผลกระทบเกินค่าเกณฑ์ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (๒.๓๔ - ๓.๐๐) หน่วยงานหลักที่ดำเนินการ คือ หน่วยงานที่มีถ้าในความรับผิดชอบ และกรมทรัพยากรธรรมชาติเป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านวิชาการ องค์ความรู้ การเสริมสร้างศักยภาพ และ/หรืองบประมาณ ๑๖ แห่ง กระจายตัวใน ๔ ภาค

๑.๒.๖ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการโครงการเตรียมรับมือและป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่อาจมีต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ประเภทถ้า โดยศึกษาในถ้า ๑๖ แห่ง กระจายตัวใน ๔ ภาค

๒. เหตุผลความ...

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

การบริหารจัดการถ้าซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ มีความประจำของระบบนิเวศ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของภาคส่วนต่างๆ ในประเทศไทย อีกทั้งยังไม่มีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการบริหารจัดการถ้า และไม่มีองค์กรใดรับผิดชอบในการบริหารจัดการถ้าในภาพรวม จึงมีความจำเป็นต้องมีคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการถ้าในระดับชาติเพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และแนวทางในการบริหารจัดการถ้าอย่างเป็นระบบและบูรณาการของภาคส่วนต่างๆ จึงเข้าข่ายต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑๒)

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

ปัจจุบันถ้าและสิ่งมีชีวิตที่สำคัญของโลกภายในถ้าได้รับการคุกคามทั้งโดยภัยทางธรรมชาติ และกิจกรรมของมนุษย์ และประเทศไทยยังไม่มีมาตรฐานในการบริหารจัดการถ้าอย่างบูรณาการ ทำให้ถ้าจำนวนมาก ได้รับความเสียหาย เสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว และเกิดผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตและทรัพยากรภายในถ้าที่ไม่สามารถ ทดแทนและทำให้เกิดขึ้นใหม่ได้ อีกทั้งการขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับถ้าทำให้เกิดอันตรายกับบ้านท่องเที่ยว ในถ้า เพื่อลดผลกระทบและความเสียหายต่อระบบนิเวศถ้า จึงมีความจำเป็นในการแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการถ้าในระดับชาติขึ้นเพื่อกำหนดนโยบาย และแนวทางการบริหารจัดการถ้าแบบบูรณาการ

๔. สระสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๔.๑ คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนพื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ถ้าหลวง-ชุมน้ำนางนอน จังหวัดเชียงราย ที่ได้มีมาตรฐานแบบมืออาชีพ และจัดทำแผนบริหารจัดการที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ การพื้นฟู และการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน และเสนอให้คณะกรรมการรัฐมนตรี พิจารณาโดยด่วน

๔.๒ คณะกรรมการร่วมเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้มีการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑ โดยมีนายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา และ พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นที่ปรึกษาร่วม มีมติมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทบทวนแผนการพัฒนาและส่งเสริม ถ้าหลวงเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอีกครั้ง โดยการศึกษานิยาม “ระดับโลก” ให้อธิบายว่ามีองค์ประกอบอย่างไร พร้อมจัดตั้ง คณะกรรมการสำรวจถ้าแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการสำรวจและพัฒนาถ้าของประเทศไทย โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านถ้าเข้ามาเป็นคณะกรรมการ และให้กรมทรัพยากรธรรมชาติเป็นฝ่ายเลขานุการร่วมกับ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรมป่าไม้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๕. ข้อเสนอของ...

๔. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อโปรดพิจารณา
แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการถ้ำแห่งชาติ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

คณะกรรมการ

๑) Mr. John Spies

ที่ปรึกษา

นักสำรวจถ้ำ

๒) Mr. Vernon Unsworth

ที่ปรึกษา

นักสำรวจถ้ำ

๓) Mr. Martin Ellis

ที่ปรึกษา

นักสำรวจถ้ำ

๔) Mr. Joshua David Morris

ที่ปรึกษา

นักสำรวจถ้ำ

คณะกรรมการ

๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประธานกรรมการ

๒) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรรมการ

๓) ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรรมการ

๔) ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กรรมการ

๕) อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

กรรมการ

๖) อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล

กรรมการ

๗) อธิบดีกรมศิลปากร

กรรมการ

๘) อธิบดีกรมการศาสนา

กรรมการ

๙) เอกอัครราชทูตไทยในต่างประเทศ

กรรมการ

๑๐) เอกอัครราชทูตไทยในประเทศไทย

กรรมการ

๑๑) ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรรมการ

๑๒) ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรรมการ

๑๓) ดร.ทศพร นุชอนงค์

กรรมการ

ผู้เชี่ยวชาญด้านธรณีวิทยา

๑๔) นายชัยพร ศิริพรไพบูลย์

กรรมการ

ผู้เชี่ยวชาญด้านถ้ำวิทยา

๑๕) ดร.นภษฎา ภูมิจำนรงค์

กรรมการ

คณะกรรมการ

ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม

กรรมการ

๑๖) ดร.รัศมี...

๑๖) รศ.ดร.รัชมี ชูทรงเดช ภาควิชาโบราณคดี คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี	กรรมการ
๑๗) นายอนุกูล สอนเอก ผู้เชี่ยวชาญด้านการสำรวจถ้ำ	กรรมการ
๑๘) พศ.ดร.ภานุสกร ปนาณท์ ผู้เชี่ยวชาญด้านแผ่นดินไหวและธรณีสัณฐาน	กรรมการ
๑๙) อธิบดีกรมทรัพยากรธรรมชาติฯ	กรรมการและเลขานุการ
๒๐) รองอธิบดีกรมทรัพยากรธรรมชาติฯ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๑) รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบี แพะพันธุ์พีช	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๒) รองอธิบดีกรมป่าไม้ อำนวยหน้าที่	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ แนวทางในการใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการถ้ำ	
๒) ดำเนินการเพื่อให้มีการศึกษา สำรวจ วิจัย จัดทำข้อมูล และประเมินศักยภาพถ้ำ เพื่อการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ	
๓) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมกับภาคส่วนต่างๆ เพื่อการพัฒนา ที่ยั่งยืนของท้องถิ่น และบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวถ้ำโดยมีความเชื่อมโยง กับการพัฒนาเศรษฐกิจของชนชั้นท้องถิ่น	
๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ และ/หรือ คณะกรรมการได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม	
๕) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด	

จึงเรียนมาเพื่อโปรดນำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะกรรมการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก
(สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กองธุรการวิทยา
โทร. ๐ ๒๖๒๑ ๙๖๓๗
โทรสาร ๐ ๒๖๒๑ ๙๖๕๑
ไบร์ดส์อิเล็กทรอนิกส์ utsahagul@yahoo.com